

Θα βρούμε με άλλη μέθοδο (τρίτη κατά σειρά) το F-test για την ανάλυση της διακύμανσης κατά ένα παράγοντα.

Έστω το μοντέλο $Y_{ij} = \mu + \alpha_i + \varepsilon_{ij}$, $i = 1, \dots, I$, $j = 1, \dots, n_i$, $\varepsilon_{ij} \sim N(0, \sigma^2)$.

Τότε ισχύει η παρακάτω:

$$\text{Πρόταση: } E(MS_{bet}) = E\left[\sum_{i=1}^I n_i (\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..})^2\right] = \sigma^2 + \frac{1}{I-1} \sum_{i=1}^I n_i \alpha_i^2.$$

$$\text{Έχω ότι } E\left[\sum_{i=1}^I n_i (\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..})^2\right] = \sum_{i=1}^I n_i E(\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..})^2.$$

$$\text{Αλλά } E(\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..})^2 = \text{Var}(\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..}) + E^2(\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..}).$$

$$E(\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..}) = (\mu + \alpha_i) - (\mu) = \alpha_i.$$

$$\text{Var}(\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..}) = \text{Var}(\bar{Y}_{i.}) + \text{Var}(\bar{Y}_{..}) - 2\text{Cov}(\bar{Y}_{i.}, \bar{Y}_{..}) = \frac{\sigma^2}{n_i} + \frac{\sigma^2}{n} - 2\frac{\sigma^2}{n} = \frac{\sigma^2}{n_i} - \frac{\sigma^2}{n}.$$

$$\begin{aligned} \text{Άρα } E(MS_{bet}) &= \sum_{i=1}^I n_i \left\{ \left(\frac{\sigma^2}{n_i} - \frac{\sigma^2}{n} \right) + \alpha_i^2 \right\} / (I-1) = \sum_{i=1}^I \left(\sigma^2 - \frac{n_i \sigma^2}{n} + n_i \alpha_i^2 \right) / (I-1) \\ &= \frac{I\sigma^2 - \sigma^2}{I-1} + \frac{1}{I-1} \sum_{i=1}^I n_i \alpha_i^2 = \sigma^2 + \frac{1}{I-1} \sum_{i=1}^I n_i \alpha_i^2. \end{aligned}$$

Όταν ισχύει η μηδενική υπόθεση $H_0: \alpha_1 = \dots = \alpha_I = 0$,

τότε $E(MS_{bet}) = \sigma^2$.

Οπότε λοιπόν $\frac{MS_{bet}}{MS_{with}} \equiv 1$, αφού $E(MS_{with}) = \sigma^2$ πάντα.

Άρα, απορρίπτω την H_0 αν $\frac{MS_{bet}}{MS_{with}} > c$, όπου $c = F_{I-1; n-I, \alpha}$.

Πολλαπλές συγκρίσεις:

Πολλαπλές συγκρίσεις είναι μέθοδοι για τη σύγκριση των επιπέδων $1, \dots, I$ (εφ' όσον η H_0 απορριφθεί). Θα αναφέρουμε 4 τέτοιες μεθόδους.

A) Μέθοδος της Ελάχιστης Σημαντικής Διαφοράς.

Συνίσταται στη σύγκριση των επιπέδων του παράγοντα ανά 2 καθ' όλους τους δυνατούς τρόπους με t-ελεγχοσυνάρτηση ως εξής:

$H_0^*: \alpha_i = \alpha_k$ προς $H_1^*: \alpha_i \neq \alpha_k$.

$Y_{ij} \sim N(\mu + \alpha_i, \sigma^2)$, $j = 1, \dots, n_i$.

$Y_{kj} \sim N(\mu + \alpha_k, \sigma^2)$, $j = 1, \dots, n_k$.

$$\text{Άρα η ελεγχοσυνάρτηση } t = \frac{\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{k.}}{\hat{\sigma} \sqrt{\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_k}}} \quad \left. \right\}$$

$$\text{όπου } \hat{\sigma}^2 = MS_{with} = \frac{1}{n-I} \sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^{n_i} (Y_{ij} - \bar{Y}_{i.})^2 \quad \left. \right\} \quad \text{όταν ισχύει η } H_0.$$

Απορρίπτουμε την H_0 όταν

$$|t| > t_{n-I;\alpha/2} \Leftrightarrow |\bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{k\cdot}| > t_{n-I;\alpha/2} \cdot \hat{\sigma} \sqrt{\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_k}}.$$

Λεξάχιστη σημαντική διαφορά.

Για να δούμε ποιο επίπεδο έχει μεγαλύτερες πιμές εξετάζουμε το πρόσημο της διαφοράς $\bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{k\cdot}$.

Παράδειγμα:

Μέθοδος 1	52.9	62.1	57.4	50	59.3	61.2	60.8	53.1
Μέθοδος 2	58.4	55	59.8	62.5	64.7	59.9	54.7	58.5
Μέθοδος 3	71.3	66	63.4	64.7	75.8	65.6	72.9	67.3

Εδώ έχω $I = 3$, $n = 24$, $n_1 = n_2 = n_3 = 8$.

Από υπολογισμούς έχω: $\bar{Y}_1 = 57.1$, $\bar{Y}_2 = 59.175$ και $\bar{Y}_3 = 68.45$.

Ο πίνακας ΑΝΑΔΙΑ είναι:

Πηγή Μετα-βλητότητας	Άθροισμα Τετραγώνων	β.ε.	Μέσα Τετράγωνα	F
Παράγοντας Υπόλοιπα Ολικό	584.41 360.015 944.425	2 21 23	292.205 17.144	17.044

Αλλά αν $\alpha=5\%$, $F_{2,21;0.05} \approx 4$, οπότε απορρίπτουμε την H_0 και συμπεραίνουμε ότι υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στις 3 μεθόδους.

Η ελάχιστη σημαντική διαφορά είναι:

$$t_{21;0.025} \hat{\sigma} \sqrt{\frac{1}{8} + \frac{1}{8}} = 2.08 \sqrt{17.144} \sqrt{\frac{2}{8}} = 4.306.$$

Άρα, συγκρίνοντας:

- (1) - (2) έχω $|\bar{Y}_{1\cdot} - \bar{Y}_{2\cdot}| = |-2.075| < 4.306$ και άρα οι μέθοδοι (1) και (2) δεν διαφέρουν.
- (1) - (3) έχω $|\bar{Y}_{1\cdot} - \bar{Y}_{3\cdot}| = |-11.35| > 4.306$ και άρα οι μέθοδοι (1) και (3) διαφέρουν.
- (2) - (3) έχω $|\bar{Y}_{2\cdot} - \bar{Y}_{3\cdot}| \approx |-9| > 4.306$ και άρα οι μέθοδοι (2) και (3) διαφέρουν.